

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA GOSPODARSKI RAZVOJ IN TEHNOLOGIJO

Kotnikova ulica 5, 1000 Ljubljana

T. 01 400 36 00, 01 400 33 11

E: gp.mgrt@gov.si

www.mgrt.gov.si

Komisija za preprečevanje korupcije
Dunajska cesta 56
1000 Ljubljana
anti.korupcija@kpk-rs.si

Številka: 231-2/2017/14

Datum: 27.12.2017

Zadeva: Osnutek ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije

Zveza: Številka: 06233-1/2016-64 in 69 z dne 4. 12. 2017

Spoštovani,

dne 6. 12. 2017 sem prejel vaše pisanje, s katerim ste mi v izjavo posredovali osnutek ugotovitev Komisije za preprečevanje korupcije o posameznem primeru (številka 0623-1/2016-64 22025), ki so bile sprejete na 35. seji senata komisije, dne 30. 11. 2017. V postavljenem roku vam skladno z vašim pozivom pošiljam svojo izjavo o navedbah iz omenjenega osnutka.

Iz osnutka ugotovitev o posameznem primeru, ki ste mi ga posredovali, izhaja, da naj bi s tem, ko dne 27. 7. 2016 in 30. 8. 2016 nisem odklonil stika z Janezom Zemljaričem na temo projekt Izolski otok, kršil drugi odstavek 69. člena in tretji odstavek 71. člena Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, v nadaljevanju: »ZIntPK«) ter da naj bi s tem, ko Komisiji za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: »komisija«) nisem prijavil Janeza Zemljariča, ki ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom ZIntPK, kršil prvi odstavek 71. člena ZIntPK.

Osnutek ugotovitev je nepravilen in obremenjen s kršitvami pravil ZIntPK ter Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 - uradno prečiščeno besedilo, 105/06 - ZUS-1,126/07,65/08,8/10 in 82/13, v nadaljevanju: »ZUP«), Zaradi navedenega je dejansko stanje v osnutku ugotovitev zmotno in nepopolno ugotovljeno. V odsotnosti v nadaljevanju opisanih kršitev pravil ZIntPK ter ZUP bi morala komisija ugotoviti, da moje ravnanje v obravnavani zadevi ni predstavljalo kršitve pravil ZIntPK.

Stališče o nepravilnosti osnutka ugotovitev ter stališče o zmotno in nepopolno ugotovljenem dejanskem stanju temelji na naslednjih ključnih argumentih.

- dejansko stanje je v osnutku ugotovitev zmotno oziroma nepopolno ugotovljeno, saj komisija ni pravilno ugotovila oziroma sploh ni ugotavljala, v imenu oziroma na račun katere interesne organizacije je zadevna oseba v resnici predstavljala idejo o projektu »Izolski otok« ter ali je morebiti smela lobirati v imenu in za račun takšne interesne organizacije kot njen zakoniti zastopnik ter ali je pri zadevnih sestankih sploh šlo za lobiranje v smislu ZIntPK;
- osnutek je izdelan na podlagi postopka, ki je obremenjen s kršitvijo pravice stranke do izjave, kršitvijo načela zaslišanja stranke (9. člen ZUP v povezavi z 22. členom Ustave RS (enako varstvo pravic)) ter absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka iz 3. točke drugega odstavka 237. člena ZUP, ker mi komisija ni omogočila prisotnosti ob razgovorih oziroma

zbiranju dokaznega gradiva, v posledici pa mi ni bila dana možnost aktivne udeležbe pri ključnih procesnih dejanjih postopka, ki je vodil do izdaje osnutka vaših ugotovitev.

Dejansko stanje je v osnutku ugotovitev zmotno oziroma nepopolno ugotovljeno, saj komisija ni pravilno ugotovila oziroma sploh ni ugotavljala, v imenu oziroma na račun katere interesne organizacije je zadevna oseba v resnici predstavljala idejo o projektu »Izolski otok« ter ali je morebiti smela lobirati v imenu in za račun takšne interesne organizacije kot njen zakoniti zastopnik. Popolna in pravilna ugotovitev dejanskega stanja v tem delu pa je bistvenega pomena za materialnopravno pravilno ugotovitev komisije. Iz predloženega osnutka namreč izhaja, da komisija osnutek ugotovitev opira med drugim na sledeče določbe ZIntPK:

- na 15. točko prvega odstavka 4. člena ZIntPK, skladno s katerim je »lobist oziroma lobistka« oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;
- na 17. točko prvega odstavka 4. člena ZIntPK, ki določa, da so »interesne organizacije« pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja;
- na prvi odstavek 58. člena ZIntPK, ki določa da sme dejanja lobiranja izvajati domača ali tuja fizična oseba, ki je vpisana v registru lobistov v Republiki Sloveniji, ki ga vodi komisija;
- na četrti odstavek 58. člena ZIntPK, ki določa da se oseba, ki lobira za interesno organizacijo, v kateri je zaposlena oziroma katere zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik je, ne glede na določbe ZIntPK, za ta namen ni dolžna vpisati v register lobistov;
- na drugi odstavek 69. člena ZIntPK, ki določa, da lahko lobiranci privolijo v stike z lobistom samo po predhodni preveritvi ali je lobist vpisan v register lobistov, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena ZIntPK.

Iz povzetih določb ZIntPK izhaja, da je zaradi razjasnitve utemeljenosti očitka o kršitvi 71. člena ZIntPK med drugim ključna razjasnitev vprašanja, ali je domnevni lobist deloval v imenu in na račun interesne organizacije, v kateri je bil sam tudi zakonit zastopnik. O tem vprašanju pa komisija ni opravila ustreznega ugotovitvenega oziroma dokaznega postopka, čeprav iz osnutka ugotovitev komisije izhaja:

- da se je v zvezi s predstavljanjem ideje o projektu »izolski otok« zadevna oseba, Janez Zemljarič, posameznim uradnikom oziroma funkcionarjem predstavljal kot oseba, ki deluje v imenu in za račun družbe PROJEKT OBALA IZOLA d.o.o., matična št. 3769771000,
- da je bil Janez Zemljarič v zadevnem času in vse do izbrisa družbe iz sodnega registra, dne 12. 12. 2016, dejansko zakoniti zastopnik družbe PROJEKT OBALA IZOLA d.o.o.;
- da je bil Janez Zemljarič v zadevnem času tudi zakoniti zastopnik družbe URBANA PRENOVA IZOLA d.o.o., ta pa je bila med vsemi v postopku omenjenimi družbami tudi edina pogodbeno stranka pisma o nameri, ki je bilo v zvezi s projektom »Urbane preнове Izola« sklenjeno med navedeno družbo in Občino Izola;
- da je Janez Zemljarič ob zaslišanju dne 30. 9. 2016 navedel, da je »na Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo prišel kot direktor podjetja Obala Izola Projekt d.o.o.«;
- da je sklepanje o tem, da je Janez Zemljarič dejansko deloval v interesu družbe ETI-PAR, d.o.o. oziroma Gorenje Projekt, inženiring, d.o.o., (in ne v interesu družb PROJEKT OBALA IZOLA d.o.o. ali URBANA PRENOVA IZOLA d.o.o.) utemeljeno izključno na okoliščini, da je ob enem od srečanj predložil vizitko, na kateri je bila zapisana firma družbe ETI-PAR, d.o.o., oziroma da je predstavitev projekta predložil v mapi z oznako firme Gorenje Projekt, inženiring, d.o.o., ni pa potrjeno ne z navedbami Janeza Zemljariča komisiji o tem, v imenu in za račun koga je nastopal, kakor tudi ne z drugim zbranim dokaznim gradivom (na primer pismo o nameri v zvezi s projektom »Urbane preнове Izola«, sklenjeno med URBANA PRENOVA IZOLA d.o.o. in Občino Izola).

Dejansko stanje je v zadevi nepopolno ugotovljeno tudi zato, ker komisija ni ugotavljala dejanske vsebine razgovorov, ki so potekali dne 27. 7. 2016 in 30. 8. 2016, ter v tem smislu ni ugotavljala, ali je šlo pri navedenih razgovorih v resnici za razgovore, ki ustrezajo definiciji lobiranja, kakor je ta opredeljena v 14. točki prvega odstavka 4. člena ZIntPK. Hkrati pa se komisija v osnutku ugotovitev ni opredelila do mojih pojasnil, iz katerih izhaja, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, pri projektu, ki ga je predstavljal Janez Zemljarič, o ničemer ne »odloča« in sicer do pojasnil:

- z dne 18. 10. 2016, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo pri projektu, ki ga je predstavljal Janez Zemljarič, ne sodeluje in da v zvezi z navedenim projektom Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo nima pristojnosti odločanja glede financiranja oziroma glede uporabe evropskih sredstev;
- z dne 1. 2. 2017, da Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo ni partner v nastajanju projekta Gorenje Izola 00365 in da v zvezi s projektom ministrstvo ne sodeluje v nobeni delovni skupini.

V osnutku ugotovitev komisija na gornja pojasnila ne odgovori oziroma ne obrazloži razlogov, zaradi katerih naj bi navkljub zgoraj povzetim okoliščinam, pri razgovorih, ki so potekali dne 27. 7. 2016 oziroma dne 30. 8. 2016 šlo za lobiranje v smislu 14. točke prvega odstavka 4. člena ZIntPK, in ne pojasni, o čem konkretno naj bi v tej zadevi Ministrstvo za gospodarski razvoj »odločalo«. Menim, da zgolj navedba, da »Ker gre za investicijo, ki bo omogočila razvoj mesta Izola, po mnenju komisije, lokalno okolje tovrstnih velikih projektov brez sodelovanja države ne more realizirati« ne odgovarja ustrezno na zgoraj povzeta pojasnila o položaju ministrstva v zvezi s predstavljenimi idejami projekta »Izolski otok«.

Osnutek ugotovitev je izdelan na podlagi postopka, ki je obremenjen s kršitvijo pravice stranke do izjave, kršitvijo načela zaslišanja stranke (9. člen ZUP v povezavi z 22. členom Ustave RS (enako varstvo pravic)) ter absolutno bistveno kršitvijo pravil postopka iz 3. točke drugega odstavka 237. člena ZUP.

Ugotovitve komisije o posameznem primeru so upravni akt, ZIntPK pa v postopkih, ki jih vodi komisija, predvideva subsidiarno uporabo ZUP. Navedeno pomeni, da morajo biti v postopku, ki vodi do izdaje ugotovitev komisije, spoštovana procesna pravila oziroma procesne garancije, ki jih zagotavlja ZUP, kolikor ZIntPK posameznega procesnega pravila oziroma procesne garancije ne izključuje. Skladno s prakso Vrhovnega sodišča to narekuje tudi uporabo določb ZUP, ki se nanašajo na pravico stranke do sodelovanja pri izvedbi dokazov (146. člen ZUP)¹. Skladno s 146. členom ZUP ima stranka pravico udeleževati se ugotovitvenega postopka ter v tem okviru pravico, da sodeluje pri izvedbi dokazov (3. točka tretjega odstavka 146. člena ZUP) in da drugim strankam ter pričam in izvedencem postavlja vprašanja (4. točka tretjega odstavka 146. člena ZUP). Kršitev pravil 146. člena ZUP predstavlja absolutno bistveno kršitev pravil postopka iz 3. točke drugega odstavka 237. člena ZUP.

Iz osnutka ugotovitev o posameznem primeru, ki ste mi ga posredovali, izhaja, da je komisija v konkretnem postopku z Janezom Zemljaričem opravila dva razgovora:

- (i) prvič dne 28. 9. 2016 in
- (ii) drugič dne 30. 9. 2016, ko je Janez Zemljarič na podlagi zahteve komisije po 72. členu ZIntPK, pri komisiji podal izjavo na zapisnik,

o dejstvu, da je komisija opravila navedena razgovora oziroma o tem, da je dejstva ugotavljala tudi na podlagi zaslišanja navedene osebe, nisem bil obveščen. Komisija mi torej ni omogočila, da aktivno sodelujem pri navedenih dejanjih postopka. Ne glede na to, ali je g. Zemljariča v tem postopku šteti za pričo ali za nasprotno stranko, bi mi komisija v postopku morala omogočiti, da

---

¹ Tako Vrhovno sodišče RS v zadevi IUp 73/2016 z dne 14. 9. 2016

pri zaslišanju te osebe sodelujem (3. točka tretjega odstavka 146. člena ZUP) ter da postavljam vprašanja (4. točka tretjega odstavka 146. člena ZUP). Slednje je v konkretnem postopku pomembno zlasti zato, ker je z vidika ugotovitev komisije ključnega pomena prav razjasnitev vprašanja, v imenu katere interesne organizacije je Janez Zemljarič na zadevnih sestankih predstavljal idejo o projektu »Izolski otok« in kakšna je bila vsebina njegovih stikov z mano. Iz osnutka, ki ste mi ga posredovali, hkrati izhaja, da komisija svoje ugotovitve v pomembnem delu opira prav na informacije, ki jih je zbrala od navedene osebe. Zato gre pri zbiranju dokaznega gradiva preko navedene osebe vsekakor za ključno procesno dejanje dokaznega postopka. Ker mi komisija ni omogočila prisotnosti ob razgovorih oziroma zbiranju dokaznega gradiva preko navedene osebe, mi torej ni bila dana možnost aktivne udeležbe pri enem od ključnih procesnih dejanj postopka, ki je vodil do izdaje osnutka vaših ugotovitev. Zaradi tega je postopek obremenjen z absolutno bistveno kršitvijo pravil ZUP iz 3. točke drugega odstavka 237. člena ZUP. Navedena kršitev v danih okoliščinah predstavlja kršitev načela zaslišanja stranke (9. člen ZUP) oziroma kršitev 22. člena Ustave RS (enako varstvo pravic). Izpostaviti velja, da je pravilnost navedenega stališča potrjena z odločitvami Vrhovnega sodišča RS v tu obravnavanemu enako vodenih postopkih komisije.

S spoštovanjem,

Zdravko Počivalšek
minister

